
prim. p. Antona Lacik: Neslyšící studentka FF UK mi napsala mail, v němž tvrdila, že kulturní a jazyková menšina neslyšících je mimo jiné diskriminována a znásilňována tím, že neslyšícím dětem je voperován kochleární implantát. Tedy zařízení, které jim umožňuje vnímat alespoň částečně zvuk a zlepšovat jejich komunikaci se světem slyšících. Studentka trvala na tom, že implantace je znásilňování podobné požadavku většinové společnosti, aby černoši změnili barvu kůže. A že v první fázi by neslyšící měli prosadit, aby operaci nehradila zdravotní pojišťovna, a byla tak velice ztížena.

Nejdříve mě to šokovalo. Asi jako naprostá většina slyšících jsem nebyl připraven na tento způsob uvažování. Přišlo mi samozřejmé, že může-li implantát alespoň zčásti nahradit jeden ze ztracených smyslů, znamená zvýšení kvality života. A lidé, co bojují proti tomu, aby neslyšící děti měly lepší život, jsou fanatici.

Neslyšící, kteří bojují proti kochleárním implantátům, ale fanatici nejsou. Jen velice silně vnímají bariéry, jež existují mezi jejich světem a většinovým světem slyšících. „Většina chce, abychom se prostě přizpůsobili. Nepřemýšlí o nás jako o zdravých lidech, kteří mají svůj svět. Nepřemýšlí o štěstí, rozumu, o jazyku. Myslí jen na slyšení - napravit, opravit, polepšit náš sluch. Dodat nám, co nám chybí. A vůbec si neuvědomují, že nám tak podstatu našeho světa berou,“ říká Petr Vysuček. „My nejsme nemocní a nepotřebujeme se uzdravit.“ Podle něj byly v posledních letech v Česku implantovány přes dvě stovky dětí. Lékaři přesvědčili rodiče, aby rozhodli za dítě, a změnili tak jeho identitu. Vytrhli je ze světa neslyšících, aniž by mu dali šanci stát se součástí světa slyšících. „Vzniká tak nepřirozená bytost. Něco mezi přístrojem a člověkem. Nepatří ani mezi neslyšící, ani mezi slyšící.“

Podle Vysučka má na implantacích zájem lékařská lobby. Lékaři přesvědčí rodiče, že implantát jejich dítěti zajistí plnohodnotný život mezi slyšícími. Navíc mají ekonomický zájem na provedení drahé operace a prosazují svůj zjednodušený náhled na svět v kategoriích zdravý - nemocný.

Doc.Zdeněk Kabelka, který se implantacemi zabývá v motolské nemocnici: „S protesty jsem se setkával hlavně zprostředkovaně, ze zahraničí. V Paříži dokonce skupina neslyšících vypískala členy kongresu o kochleárních implantacích z koncertu v Notre Dame, v Montpellieru byli účastníci kongresu varováni, aby nenesli na veřejnosti jmenovky, aby nebyli napadeni někým z komunity neslyšících,“ připomíná Kabelka. „Protesty proti implantování dětí byly nejsilnější především na začátku implantací. Bylo jim vytýkáno pokusnictví, znásilňování vůle dětí, pokusy o likvidaci kultury neslyšících a podobně.“ Kabelka tyto argumenty odmítá: implantace byly nejprve vyzkoušeny na dospělých a předcházely jim zkušenosti z podobných operací. Výsledky jsou podle něj jednoznačné -vedlejších důsledků je minimum. A co je z jeho pohledu ještě podstatnější: operace má největší smysl, když proběhne co nejdříve - ideálně mezi prvním a druhým rokem věku dítěte. Takže je problematické tvrzení, že s tak závažným rozhodnutím by se mělo počkat až do dospělosti.

„Analogicky by si dítě mělo rozhodnout až v 18 letech, zda bude nosit brýle, rovnátka, chodit do školy, umývat si ruce atd. Navíc je právem i povinností rodičů volit, jak se bude dítě rozvíjet, a taky je jejich povinností na rozvoj dítěte dohlížet a věnovat se mu. Je-li možnost, jak někomu zmírnit dopad jeho hendikepu, pak považuji za velmi neetické mu tuto možnost odeprít nebo zakázat. Vidina, že někdo, kdo se narodil neslyšící, automaticky patří do komunity neslyšících, je zcela absurdní a popírá kdeco. Už jen vůli rodičů.“